C Barlæo. 69. 87

S. P.

Quam ego suaviter mihi imponam, nisi cum te video, et virgines Iambos, quos, pace dixerim, vidisti inscriptitet non mihi, splendide mentitos amicos fatear qui ad bonæ fidei jactura conciliatum te voluerunt mihi. Revera illo rigidum non alibi minore merito dixeram Laurum ne attingo quidem; Tempori illæ permitto, et arctiori amicitiæ, quæ nunc prorsus alas, proditum divotam, Latonidem, ita nec laudibus, vivacibus scito. Eadem opera, mi Barlæe, certiorem te facio, quam ego illas nec promeruerim nec affecto. Quod per occasionem libelli mox Deo iuvante in lucem virorum suffragijs muniri voluerit, adversus Eorum linguacissimos quosdam, quorum ego invectivam vaturus videbar ut in detractionem proclivium sæculum, et ignavi sibi soli ignoscit, granulo mihi de sanctæ fabricâ, quâ tibi quoq; nominis ignosci hortabar extorquere sustinui. Gratias ultrò ago. Sufficiat, quòd tibi illas, ne quid sub hoc calamo detrimenti capiant, quam ego efficacissimè fauor exprimendo, quanto ardore in publicum dimittis, quanto in portio. Tibi laborem tamen nec, urbis ac gentis, quantum alio scribendi occasio. Hisce vobis quod nunc dixi Eadem amicitiæ nec Vrbanum Rotterdamum in Batavis Musarum cultissimum, quibus cum te libet, magnam mei partem debere profiteor. Vale, vir doctissime, et me ama. Hag. 8. Kl. Maij CIↃIↃCXXV.

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 69
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/266